

přípravných prací těch zahájiti dříve, než rozhodl o svolení dle § 7 zák. k prodeji dvora K-ckého, a o žádosti za propuštění celého majetku st-lčina ze záboru dle § 11 zák. zák.

Námitce té nelze přisvědčiti, uváží-li se, že právě výsledky takového přípravného šetření jsou způsobilé a za okolností může jich i býti potřebí, aby sloužily žal. úřadu za podklad jeho rozhodování podle § 7 a 11 zák. zák.

Stížnost namítá dále, že žal. úřad nesmí přípravného řízení přidělového zahájiti, dokud neoznámil vlastníku zamýšlené převzetí dle § 2 náhr. zák. a dokud vlastník k vyzvání soudnímu podle § 3 náhr. zák. nárok svůj dle § 11 zák. zák. neuplatnil.

Ani tato námitka není důvodna, neboť není předpisu zákonného, jenž by v té příčině určité časové pořadí dotčených úředních úkonů stanovil, a ani z podstaty, ani z účelu přípravného řízení přidělového nedá se vyvoditi, že oznámení zamýšleného převzetí musí toto řízení předcházeti.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4992.

Pozemková reforma: I. * Pro posouzení otázky, zdali objekt slouží hospodaření na zabraných nemovitostech (§ 3 lit. a) zák. zák.), rozhodný jest hlavní hospodářský účel tohoto objektu. — II. * Při posuzování tohoto účelu sluší hleděti k objektu v jeho celistvosti a nikoli jen k jednotlivé jeho části. — III. Slouží budova, v níž jsou deputátní byty zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém, hospodaření na majetku tom?

(Nález ze dne 7. října 1925 č. 18.477.)

Prejudikatura: Boh. 1663 adm.

Věc: Hedvika K. v Č. (adv. Dr. Osv. Köhler z Litoměřic) proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rudolf Vyšín) o nárok podle § 3 lit. a) zák. zák.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Po provedeném komisionálním řízení odepřel žal. úřad nař. výměrem vyloučiti ze záboru dle § 3 a) zák. zák. hostinec v S. se stavební plochou a zahradou proto, že hostinec ten slouží hospodaření na zabrané půdě, ježto ve vedlejší budově jeho bydlí deputátní a denní dělníci, zaměstnaní na zabraném velkostatku.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

V nálezu svém Boh. 1663 adm., dospěl nss k názoru, že pro posouzení otázky, slouží-li určitý objekt hospodaření na nemovitostech zabraných, směrodatným jest hlavní hospodářský účel vylučovaného objektu. Tím jest řečeno, že vedlejší hospodářský účel objektu takového pro posouzení vlastnosti shora uvedené nemá rozhodného významu.

Žal. úřad v nař. rozhodnutí vychází však z názoru, že slouží-li jen část reklamovaného objektu (vedlejší stavení) hospodaření na majetku zabraném, jest celý objekt majetku zabranému v takovém po něru, že

nelze ho ze záboru podle § 3/a záb. zák. vyloučiti. Že budova, v níž jsou deputátní byty zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém, slouží hospodaření na majetku tom, vyslovil nss již ve svém nálezu z 10. října 1924 č. 17.408*), a ani st-lka toho ve stížnosti své nepopírá. Třeba tedy bylo pravda, že reklamovaný objekt částečně slouží hospodaření na zabraném majetku, nemůže přece stpů podle toho, co shora uvedeno, prohlásiti, že celý objekt slouží hospodaření tomu, pokud nezjistí hospodářské účely reklamovaného objektu, poměr jich mezi sebou a dokud tyto skutkové momenty neospravedlní úsudek, že h l a v n í m hospodářským účelem reklamovaného objektu jest, aby sloužil hospodaření na majetku zabraném.

Žal. úřad vycházejí z nesprávného názoru právního, šetření v tom smyslu nekonal a otázkou hlavního hospodářského účelu reklamovaného objektu se nezabýval. Nedostatek tohoto skutkového zjištění, založený na nesprávném názoru právním, zabránil soudu, přezkoumati nař. rozhodnutí po stránce jeho zákonitosti, a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

č. 4993.

Samospráva obecní. — Zdravotnictví: Kdo podléhá t. zv. »obchodnému« v lázeňských místech v Čechách?

(Nález ze dne 7. října 1925 č. 18.525.)

Prejudikatura: Boh. 4819 adm.

*) V uvedeném nálezu praví se o tom toto:

»Obytné budovy zaměstnanců na zabraném majetku, jichž úkolem jest, aby umožnily nebo usnadnily hospodaření na zabraném majetku, jsou jedním z organických článků složitého aparátu, jehož cílem jest hospodářské ovládnutí takového statku. Nelze pochybovati o tom, že takové budovy nejsou hospodářsky samostatné a že slouží hospodaření na majetku zabraném. Které budovy to jsou, je quaestio facti. Nebude zajisté pochybnosti o tom, že takovými budovami jsou budovy a byty, tvořící část služebních požitků zaměstnanců, jichž služba a námezdní poměr nebo práce souvisí bezprostředně se zemědělskou a lesní výrobou na majetku státem zabraném (budovy a byty služební, naturální, deputátní); vždyť již v tomto opatření a určení vlastnickově jest patrna jejich hospodářská závislost a jejich význam pro majetek zabraný. Zákon ze dne 12. února 1920 č. 118 Sb. v § 2, odst. 2., ukládá osobě hospodařící na zabraném majetku povinnost udržovati majetek zabraný v dobrém stavu, vztahuje účinky své i na obytné budovy zaměstnanců, a i jiné zákony respektují tuto hospodářskou závislost, jako zák. ze 13. ledna 1914 č. 9. ř. z. (§§ 21, 22, 30), § 2 zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sl. a j.

Jinak jest tomu však u budov a bytů nájemních, kde ani poměr nájemní, ani osoba nájemce samy o sobě nedávají dostatečného podkladu pro odpověď na obě otázky, nýbrž kde teprve další okolnosti k tomu přistupující mohly by vésti k úsudku, že i takové budovy a byty jsou hospodářsky závislé a slouží hospodaření na majetku zabraném. Takovými směřovatnými okolnostmi budou tu zajisté jak poměr nájemníků vůči velkostatku s hlediska jejich zaměstnání (trvalého, sezonního, příležitostného, hlavního nebo vedlejšího), tak i hospodářské vztahy oněch budov a bytů k velkostatku, jako určení vlastnickovo, účel nájmu (sleduje-li docílení nájemného či zabezpečení pracovních sil), mimořádná poloha a tím nutná závislost jejich na velkostatku a pod.

Teprve výslednice všech těchto úvah mohla by vésti k úsudku, zda i u domků a jejich příslušenství, jež byly pronajaty dělníkům, kteří pracují na lesním majetku st-lově jako dřevaři, nejsou ony dvě podmínky vyloučení splněny. — — —